

Hoàn cảnh công nhân Việt Nam tại đảo Cyprus

Tác Giả: Thanh Trúc, phóng viên RFA

Thứ Bảy, 26 Tháng 6 Năm 2010 10:51

Năm 2010, Việt Nam xuất khẩu một số lao động qua Chypre, hay Cyprus, đảo quốc nằm phía đông Địa Trung Hải và có hai công đồng ngôn ngữ là tiếng Thổ Nhĩ Kỳ và tiếng Hy Lạp sinh sống.

Photo courtesy of tin247.com /Nhiều công nhân Việt Nam lên đường đi lao động ở nước ngoài.(ảnh minh họa)

Các nhà công nhân Việt tại đảo Chypre gặp phải hoàn cảnh ra sao? Mời quý vị cùng Thanh Trúc tìm hiểu cuộc sống của lao động Việt tại Chypre.

Đóng 7.000 đô la làm ô-sin

Đây là những người mới đến Chypre khoảng hai ba tháng, qua trung gian của công ty môi giới xuất khẩu lao động Việt Hà, đến làm việc tại một nhà Bßc của đảo quốc này.

Ngay từ đầu họ đã thấy công việc mà họ làm không đúng như họ đã ký trong hợp đồng trước khi đi, rồi thì nhiều người bị lừa dối, thậm chí bóc lột sức lao động của họ.

“Em làm ở nhà hàng ăn uống, công việc gì cũng nhàn là ô-sin, nghĩa là bao gồm cả lau chùi nhà vệ sinh, lau dọn nhà, rửa chén bát, lên đồ hái rau, cuc đọt trồng cây, rửa là bồn rửa bê. / Chị Xuân

Chị Xuân, quê ở Hải Dương, cho biết để có thể đi Chypre lao động, chị phải đóng cho môi giới bảy nghìn đô la, để lại hai tháng thu nhập cho chị qua làm việc trong lò bánh mì:

“Em đi qua công ty của người Việt Hà Nội Hà Nội, chi nhánh do bà Lê Thị Thu Hương làm trưởng phòng. Trước khi đi chị Hương có nói với em là sang Chypre mức lương của bạn là mức hai triệu năm trăm, đưa ra tiền euro là bảy trăm euro, sang làm ở cửa hàng bánh mì. Là vì em có nói trước với chị Hương là nếu sang làm ô-sin hay làm ở nhà hàng thì em sẽ không đồng ý vì em chỉ chấp nhận đi lao động thôi.

Cùng đi với em thì có một người nam tên Bùi Thị Thu, quê ở Hà Tĩnh. Tháng Tám năm 2010, khi sang đến sân bay thì phía dưới tác của chị Hương và chị Hương lại xếp cho em vào làm ở nhà hàng ăn uống, công việc gì cũng nhàn là ô-sin, nghĩa là bao gồm cả lau chùi nhà vệ sinh, lau dọn nhà, rửa chén bát, lên đồ hái rau, cuc đọt trồng cây, rửa là bồn rửa bê thức ăn cho khách.

Em đã nhieu lần gọi điện và nhận tin cho chị Hương, yêu cầu can thiệp để chị cho em đúng như hợp đồng đã ký kết. Họ nói rằng hợp đồng em ký sang làm nhà hàng chứ không phải cửa hàng bán bánh mì, và ở Chypre không có cửa hàng bán bánh mì. Khi em đòi lại hợp đồng thì phía chị Hương và phía công ty môi giới Chypre, đưa tác với chị Hương, không trả lại. Giây phút tùy thân, họ chi trả thì công ty giới thiệu, em chỉ giới thiệu mình thôi cửa em thôi.”

◻ *Nhà công nhân Việt Nam được các hãng du lịch đưa đến đảo lao động ở nước ngoài. Photo courtesy of kiemviec.com*

Với cung cách của các xã hội lao động, chị Xuân kể tiếp:

“Mang tiền làm nhà hàng nhưng em cùng với bạn em suốt ngày ăn uống đói khát. Cả ngày chỉ ăn đúng một lát, toàn bánh mì với uống nước không thôi. Chỉ có thể Bữa, Chị Nhặt vặt với đồ thì họ mới cho tí thức ăn. Hai đứa suốt ngày khóc, họ nói tháng làm ở đây bạn em suốt ngày đói khát.”

Theo qui định thì các xã hội lao động phải giúp chị Xuân xin visa vì đã tới Chypre đã làm việc trong một thời gian. Thế nhưng chuyên này đã không xảy ra. Hai chị liên tục nêu thắc mắc, kêu gọi và nguyền rủa đòi đi chợ, và yêu cầu cho trở lại đúng theo hợp đồng. Họ quả là cả hai bị đuổi ra khỏi tiệm. Chị Thảo, người Hà Tĩnh, đi cùng với chị Xuân, kể tiếp:

“Em thì yêu cầu đi chợ nhưng nhười họ nói với môi giới hai bên thì họ không can thiệp. Thế thì hôm đó họ mới báo là cho chị Xuân về nước, còn em thì báo số đi chợ cho trong ngày thứ Sáu thứ Bảy gì đó. Đùng một cái trở về nhà Năm họ nói bạn em ra ngoài đảo. Vì tôi rảnh mà không có chỗ đi nên bây giờ đang ở nhà người bạn. Họ đuổi là bạn em phải đi thôi chứ không phải bạn em trốn. Họ vốn trốn họ chiểu nhưng mà bạn em làm gần một tháng rồi mà họ không đóng visa cho bạn em. Đảo cùng thì bạn em phải đi thôi. Bây giờ bạn em hôm nay hôm nay khác, đi lau cửa kính đi làm với đi kiếm sống qua ngày.”

“Đóng hết một sáu ngàn đô, cùng một chỗ với chị Yên luôn, công ty Việt Hà giới thiệu đó. Sang bên này ông chủ bắt làm như là đi tù. / Chị Hằng Bữa

Đi với chị Xuân, khi biết công ty Việt Hà mua nhà và nhưng lại không hoàn trả khoản phí bảy ngàn đô là cho đóng trước khi đi, thì chị quyết định là đi đâu khi họ nói họ có thể đòi tiền công phần nào số tiền bảy ngàn đô đã bỏ ra.

Trong khi đó người môi giới ở Chypre, ông Becker, lại nói với Đài Á Châu Tự Do rằng:

Hoàn cảnh công nhân Việt Nam tại đảo Cyprus

Tác Giả: Thanh Trúc, phóng viên RFA

Thứ Bảy, 26 Tháng 6 Năm 2010 10:51

“Rõng ông ta đang nắm trong tay vé máy bay về Việt Nam của chị Xuân, còn cảnh sát biên giới đang đi tìm chị Xuân và chị Thảo vì chị hai không chịu làm việc mà còn phá vỡ hợp đồng và bỏ trốn mất dạng.”

Đem con bé chị Tô Bích Ninh, anh Vinh, chị gái của chị Xuân, cho hay số tiền bảy ngàn mà anh trả cho công ty Việt Hà là món tiền lớn đối với nhà nông. Anh kể anh đã nhicu lớn đến công ty Việt Hà để khi ư nữ, nhng:

“Em đến nhicu lớn rồi nhng mà đưa ra nhng cái lý luận riêng của họ, họ bảo là sang bên này thì cũng có công việc rồi và trước khi đi thì cũng ký nhữ thữ rồi. Theo ý riêng của em thì em thữ y Việt Hà còn có nhng suy nghĩ xữ u về bên em cũ. Em cũng xác nhữ n họ vô trách nhữ m thữ. Môi gì i hai bên đều vô trách nhữ m.”

Nh công nhân Việt Nam chủ n bị lên đến ng lao động nh c ngoài. Photo courtesy of xaluan.com

Cũng nh mữ y năm trước cũ có qua Đài Loan lao động và quen biữ t về i linh mữ c Nguyễn Văn Hùng, giám đốc Văn Phòng Hợp Trữ Pháp Lý Cho Công Nhân Và Cô dâu Việt Tữ i Đài Loan, anh Vinh mữ i gữ i và kữ cho linh mữ c Hùng nghe về trước ng hợp cũ a về anh là chị Xuân đang ở Chypre.

Tữ thành phữ Đào Viên cũ a Đài Loan, linh mữ c Nguyễn Văn Hùng nhữ n đến nh:

“Trình hợp này cũng giống như trình hợp đã trình bày ra cho công nhân Việt Nam ở Đài Loan, có nghĩa là công ty môi giới ở Việt Nam lấy tiền của công nhân xong rồi thì họ phải tay. Nói một cách khác là đem con bả chớ.”

Qua chòm Xuân và chòm Thọ, hai hoàn cảnh tình trạng của hai nữ công nhân ở Nghé An, cũng qua Chypre như trung gian của công ty chuyển Việt Hà, được phải bày tỏ sau. Lại của chòm Yến:

“Quê chòm ở Nghé An, chòm đóng sáu ngàn rưỡi, chòm đi vay, tất cả mọi người đều đi vay ngân hàng. Sang nước Chypre ký hợp đồng lao động là chòm có đi ngủ ăn vì chòm cũng không tuấn rưỡi.

Nhưng mà đến khi sang bên đây thì người ta lại bắt chòm đi làm trang trí, công việc như nhà nông, đi cắt cỏ với làm công việc nặng chòm không làm được. Khi làm, người ngoài trình đến năm mười độ, ra ngoài để làm mà nhiệt độ khi không chòm được việc mà người thì người ta cứ thử người ta bắt buộc chòm người ta chòm buồn tâm.”

Chòm Yến cho biết đã bị chuyển sang tháng thứ ba rồi mà tiền lương không được trả. Khi đi thì ký nhận làm mười ngày và lãnh tiền lương mười ngày, nhưng qua Chypre thì phải làm đến mười bốn ngày mà vẫn chưa lãnh được mười ngày thôi. Đã vậy, chòm sống lao động còn bắt chòm làm việc nhà như giặt ô-sin không công vậy:

“Trình hợp này đã trình bày ra cho công nhân Việt Nam ở Đài Loan, có nghĩa là công ty môi giới ở Việt Nam lấy tiền của công nhân xong rồi thì họ phải tay. Nói một cách khác là đem con bả chớ. / LM Nguyễn Văn Hùng

“Mười ngày làm mười ngày ngoài đồng, ngoài ruộng, tiền lương không đúng hợp đồng, kêu với nói với Việt Hà mà Việt Hà không can thiệp.

Chòm không trả tiền mà ăn nó cũng chòm cho ăn. Sang thì chòm có chòm nên phải vào văn phòng. Ông chòm vậy, ngày ngày đi làm tất sáu giờ sáng đến mười giờ chiều và thì ông bày ra là chòm phải dọn dẹp, giặt quần áo, lau nhà lau cửa làm tất cả mọi thứ. Không có thời gian nghỉ, thậm chí không kịp ăn cơm để đi làm. Mười giờ về đến ngủ ăn, mà phải làm công việc cho ông ấy nữa cho nên không có thời gian để chòm ngủ ăn nữa, đến hai giờ lại đi làm.”

Chị Hoàng Bình cũng không may mắn gì hơn, cả hai vợ chồng đều đi làm nông trại, bắt đầu từ:

“Đúng hết mấy sáu ngàn đô, cùng một chỗ với chị Yến luôn, công ty Việt Hà giới thiệu đây. Sang bên này ông chồng bắt làm nhậu là đi tù, cả người sau lưng chồng rồi bắt vác thùng cà chua nhậu thùng dưa, bắt làm nhậu kiêu là nhà mình bắt đi trại tù này. Bắt vợ thì nộp ngân hàng mà làm thì mấy hai tháng vợ chồng xuống nằm cân thớt.

Ở nhà thì ký hợp đồng làm mấy cái tiếng, sang đây nó bắt làm mấy cái bên tiếng nó chờ trước tiếng mấy tiếng. Chồng chồng với chị làm mà ông chồng không chê được cái gì, nhậu mà đến mấy cái nào thôi. Coi nhậu cái tù mà bên chồng với chị gồng chồng xuống đây mà nó không cho ăn. Mấy tuần nó mua cho mấy vợ trại ng kho ng ba mấy cái, hết bắt nó mua thêm thì nó bắt ăn cà chua ăn dưa chuột đi, không có tiếng!

Mình làm đâu là nó đi theo sau đây. Phun thuốc xong, thuốc sâu đây, bắt đưa nó bắt mình vào bắt lá. Thuốc nhậu vào người rồi hết hết mà chồng với chị phải chịu. Chồng nghĩ đi đi đến Việt Nam dưa mình sang đây để giới thiệu mình có phải đi mà mang trí tuệ cho người lao động đâu. Chồng chị a thấy người chị nào mà cả đến sau lưng công nhân, bắt công nhân làm kiêu đi tù đây. Bắt chị vợ a làm vợ a chị y, vác hai ba cái cuốc trên vai mà cũng bắt chị y đi, chị y nhanh lên, không nhanh là ông không chịu mô!”

Đó là tình cảnh các nữ công nhân lao động Việt Nam ở Chypre. Chúng tôi hiểu hơn gì và cho ông Bình và bà Hoàng ở công ty Việt Hà, hy vọng tìm hiểu thêm. Nhậu cả số văn phòng lên số đi đến cả hai người đều không có ai bắt máy.